

- 2) Czy przepisy prawa Unii zawarte w dyrektywie nr 72 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. – w szczególności w jej art. 37 ust. 1 i 4, które regulują uprawnienia organów regulacyjnych, i w załączniku I – można interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy uzgodniony poziom jakości usługi nie został osiągnięty przez operatora rynku, obejmują one w ramach odszkodowania i zasad zwrotu, mających zastosowanie do odbiorców na rynku energii elektrycznej, również zwrot wynagrodzenia zapłaconego przez tych odbiorców, wyraźnie uregulowanego w warunku ujętym w zawartej i przyjętej umowie, które jest całkowicie niezależne od jakości samej usługi, ale jest przewidziane w celu pokrycia kosztów administracyjnych operatora?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 55.).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 11 stycznia 2022 r. – Volkswagen Group Italia S.p.A., Volkswagen Aktiengesellschaft/Autorità
Garante della Concorrenza e del Mercato**

(Sprawa C-27/22)

(2022/C 128/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Volkswagen Group Italia S.p.A., Volkswagen Aktiengesellschaft

Strona przeciwna: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sankcje nałożone za nieuczciwe praktyki handlowe w rozumieniu przepisów krajowych transponujących dyrektywę 2005/29/WE (¹) mogą być uznane za sankcje administracyjne o charakterze karnym?
- 2) Czy art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które zezwalają na utrzymanie w mocy w toku postępowania i uprawomocnienie się administracyjnej sankcji pieniężnej o charakterze karnym wobec osoby prawnej za bezprawne zachowania stanowiące nieuczciwe praktyki handlowe, w odniesieniu do których w międzyczasie zapadł prawomocny wyrok sądu karnego skazujący tę osobę w innym państwie członkowskim, jeżeli drugi wyrok skazujący uprawomocnił się przed zaistnieniem powagi rzeczy osądzonej w odniesieniu do środka zaskarżenia na drodze sądowej pierwszej administracyjnej sankcji pieniężnej o charakterze karnym?
- 3) Czy przepisy dyrektywy 2005/29, w szczególności art. 3 ust. 4 i art. 13 ust. 2 lit. e), mogą uzasadniać odstępstwo od zakazu *ne bis in idem* ustanowionego w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (włączonej następnie do Traktatu o Unii Europejskiej na mocy art. 6 TUE) i art. 54 konwencji z Schengen?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).